

heder, danske private familier, sende folk på gaden til arbejdsløshed osv., fordi man gennemfører alle de her initiativer over for industri, landbrug, fiskeri osv.

Hvorfor ikke tage det dér, hvor det er nemt at tage? Dé er det også meget nemmere at kontrollere, og så skal der ikke ansættes titusinder af kontrollanter til at gå rundt og se, om folk nu har formastet sig til at have en lille varmeblæser stående i soveværelset et sted, hvor man ikke må bruge elvarme. Hvorfor kan Socialdemokratiet ikke se, at det vil være en fornuftig politik, når man oven i købet tager i betragtning, at mange af de socialdemokrater, der sidder i ledelsen for en række af de store energiselskaber, peger på den løsning? Hvorfor kan det gode signal ikke sive ind hos den socialdemokratiske folketingsgruppe og blive præsenteret her fra talerstolen?

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Til hr. Peter Hansen-Nord må jeg sige, at jeg ikke forstår det, hvis det er sådan, at hele formiddagens drøftelser skulle have været forgæves, for det er jo netop det, vi har drøftet hele dagen, og vi skal blive ved et godt stykke tid endnu.

Det er da udmærket, at hr. Peter Hansen-Nord rejser spørgsmålet, så der kan dukke lidt lys op bag dissen, for det, der er det egentlige problem, er jo, at vi, så vidt vi kan se i dag, vil have en manko på 6 pct. i forhold til den reduktion på 20 pct. af CO₂-udslippet i år 2005, som vi har forpligtet os til ved vores underskrift på den klimakonvention, som var resultatet af topmødet i Rio, efter Toronto-erklæringen osv. Det er jo netop det, vi diskuterer; det er det, der er problemet. Det er da klart, at det er hovedsagen, at vi får løst det.

Når vi er nødt til at tage fat nu, skyldes det simpelt hen, at de foranstaltninger, der skal træffes, skal træffes nu for at kunne virke inden år 2005.

Til hr. Kim Behnke må jeg sige, at kravene til svovlrensning osv. på de store kraftværker er jo allerede i top, og man investerer milliarder af kroner for at sikre sig mod svovludslip. Man har nået nogle fantastisk gode resultater dér. Det eneste, man ikke kan komme til livs, er det forøgede CO₂-udslip, og derfor er man nødt til at tage fat på det over en bredere front. Men ikke noget med, at der skal nogle energikratluskere ud og se, om hr. Kim Behnke bruger en eller

anden varmeblæser i sit sommerhus; det er jo ikke det, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det fik jeg ikke så forfærdelig meget ud af, men det kan være, jeg ikke har skruet nok op for høreapparatet.

Jeg er overbevist om, at hr. Martin Glerup her fra talerstolen for lidt siden fortalte os, at Danmark havde problemer med at overholde sine internationale aftaler vedrørende CO₂-stabiliseringen. Jeg vil gerne bede om, at det bliver fuldstændig afkræftet. Det er intet problem.

At vi selv har lavet en intern dansk aftale med reference fra 1988 frem til år 2005 med et reduktionsmål på 20 pct., er en anden sag. Regeringen mener, at man ikke når målet. Jeg vil senere helt klart bevise, at vi har nået målet, og at vi sagtens når det med de initiativer, der er sat i gang.

Jeg vil godt lige – bare for at sikre, at vi er enige – bede hr. hr. Martin Glerup bekræfte, at det ikke er internationale CO₂-målsætninger, der efter regeringens opfattelse er problemet for Danmark.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Til hr. Hansen-Nord må jeg sige, at problemet er, at vi har lavet en energiplan, der hedder »Energi 2000«, og det gjorde vi under den tidligere regering, hvor hr. Hansen-Nords parti var med. Det var Venstre, De Konservative og de andre regeringspartier, som lagde den frem, og vi støttede den. Vi støttede »Energi 2000«. Deri har vi forpligtet os til at nedbringe CO₂-udslippet med 20 pct. i året 2005. Det går jeg ud fra at vi er enige om, og det er det, der er problemet.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Danmark har jo sammen med en række andre lande – desværre ikke så mange: Østrig, Australien, Belgien, Canada, Holland, Luxembourg, New Zealand og Tyskland – lavet en målsætning om 20 pct.s reduktion år 2005; det er den, vi kalder Torontomålsætningen. Så den forpligtelse, og dér har vi store problemer, som vi altså diskuterer i dag.

Jeg regner med, at også Venstre vil støtte en dansk forhandlingslinje til Riømødet og til Berlinmødet – opfølgningen efter Riømødet – her i slutningen af marts og begyndelsen af april, hvor ø-staterne har stillet et forslag om, at den-